

hvort dette, at Embedsmændene skulle skaffe sig Livrenter, er fastsat, rimeligvis ikke vil blive til Lov saa tidlig, som muligens denne Lov vil blive det; dersom denne Lov da fik kongelig Sanction og blev til Lov for Lovforslaget om de almindelige Lønningsbestemmelser, saa vilde de Embedsmænd, her er Tale om, være frie for at komme ind under disse Afdrag til at skaffe sig en Livrente for, hvorfor vi hellere maae lade os nøie med foreløbig at constituere dem, idet det da, hvis de skulle have fast Ansættelse, kunde skee ved en senere Lov, hvorved de da kunde komme ind under de universale Bestemmelser. Jeg er saaledes Modstanderne taknemmelig for, at de have gjort opmærksom herpaa; thi dette er en Grund yderligere for Forslaget om kun at give Constitution. Men, som sagt, den væsentligste Grund er den, jeg allerede har forklaret, at naar vi ellers gaae ud paa ikke at give fast Ansættelse med Pensioneret, uden hvor vi maae erkjende, at det efter Embedernes Størelse og Vigtighed er nødvendigt at gjøre det, skulle vi ikke give fast Ansættelse med Pensioneret til Embedsmænd, som nu i 20 Aar ikke have været fast ansatte, og med Hensyn til hvis Embeder det har viist sig, at Forretningerne dog ere gaaede meget godt. — Naar der forøvrigt har været talt om, hvorledes man kunde faae Forretningerne udførte paa anden Maade, skal jeg ikke opholde mig derved, da det Fornødne derom er sagt i Udvalgets Betænkning, hvortil jeg skal henvisse. Kun skal jeg bemærke, at naar det ærede Medlem fra Bornholm (Falleen) meente, at det saa ogsaa maatte være nødvendigt at foretage en Forandring i Amtsraads-kredsenes Inddeling, saa tager han aabenbart feil; der er ingensomhelst Nødvendighed derfor. Vi have Amtmænd, der ere Formænd i to Amtsraads-kredse, og de kunne ligesaa godt være det for flere som for to. Der er altsaa ikke nogen Nødvendighed for at forandre Amtsraads-kreds-inddelingen, fordi man underlægger større eller mindre Amter een Amtmand eller Stiftsbefalingsmand, hvad man nu vil kalde dem. Jeg skal ikke sige Mere om det Forslag, der foreligger under Nr. 1. — Med Hensyn til det under Nr. 3 stillede Forslag skal jeg udtale, at det forekommer mig, at et Maximum af

2,600 Rd. for de paagjældende Embedsmænd er passende. Regjeringen foreslaaer 3,000 Rd., Mindretallet 2,800 Rd. og Fleertallet 2,600 Rd. Der lader sig nu ikke anføre nogen bestemt Grund for, at noget af disse Forslag skulde være det rigtigste; men jeg skal sige, at efter Fleertallets Sjøn vil 2,600 Rd. være et passende og anstændigt Maximum af Løn for denne Klasse Embedsmænd. — Endelig skal jeg endnu blot opholde mig ved den Bestemmelse, som tilsigter at give Pensioneret til de nuværende constituerede Udskrivningschefer, der ikke maatte blive fast ansatte, forsaavidt Lovudkastet udkommer som Lov. Det er af den ærede foregaaende Taler blevet anført, at det kun er 2 af disse Embedsmænd, hvormed der i saa Henseende kan være Spørgsmaal. Svorpaa han nu støtter dette, veed jeg ikke, thi, om ogsaa Lovforslaget udkommer som Lov indeholdende Bestemmelse om fast Ansættelse, er Regjeringen ikke bunden til at ansætte fast Nogensomhelst af dem, der nu ere i disse Embeder. Der vil derfor ligesaa godt kunne blive Spørgsmaal om Flere af dem, ja, om dem Alle, som der vil kunne blive Spørgsmaal om kun 2. Dette har altsaa ikke Meget at betyde som Grund. Dernæst vil jeg sige, at disse Mænd have modtaget Ansættelse i deres Embeder paa det Vilkaar, at de bleve constituerede og ikke havde nogen Pensioneret; havde de ikke troet at kunne være tjente med at tage Embedet efter disse Bestemmelser, saa skulde de have ladet være at overtage dem, og det kan ikke paa nogen Maade paaberaabes, at de have haft en grundet Forventning om at faae Pensioneret; thi jeg trøster mig til at sige, at denne Forventning ikke har været vel begrundet. Der bliver sagt til Styrke for dette Forslag, at vi tidligere ved særlige Love have givet Pension til afsaaede Embedsmænd; men noget Andet foreligger her. Naar man ved en særlig Lov tilstaaer en afsaaet Embedsmand Pension, saa er der ikke Tale om at give ham fuld Pension efter Pensionsloven af 1851, men man tager Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder, saaledes ogsaa til hans Formuesforhold, og derefter afsætter man den Pension, som man vil indrømme ham. Men vedtages Bestemmelsen